

Matadepera 18 novembre 2012

Podrien haver estat unes paraules per dir-les a la trobada del dia 15 a l'Ocaña, però no van arribar fins a la meua consciència. Aquest matí revivint aquella trobada les paraules han aparegut i us les vull fer arribar.

Estimats pioners,

Gràcies a la vostra colla, la primera expedició nombrosa embarcats cap el Camerun, gràcies a la vostra feina, i sobretot a la vostra manera de compartir la realitat africana, ens va permetre als que hi varem arribar més tard trobar un contacte fàcil amb les famílies rurals del sud del país.. També trobarem una distància justa amb les estructures de la Església, ben diferents de les que anaven apareixen a casa nostra després del Concili.. Però el que ens va ajudar més va ser el caliu familiar que havíeu creat entre tots els del grup, una ajuda, una amistat que esdevingué el recolzament necessari al estar encarant sovint situacions que ens sobrepassaven.

Que més tard, després de deixar el treball en aquell continent, aquelles amistats hagin perdurat, és un dels regals que ens continua fent el Camerun : sentir-nos agermanats amb els d'allà i agermanats amb els d'aquí visquin on visquin i facin el que facin. Avui molts de la colla reunits al voltant d'una taula plena d'amics i de requisits preparats per en Felip Planes al Ocaña de la plaça Real, n'és la prova.

Els nostres primers passos com adults decidits a treballar lluny de casa les va acollir el Camerun, els pobles de la selva del sud i de la savana del Nord. El

temps passat allà ens va marcar cos i ànima per sempre.

Hi ha molts amics del grup que ens han deixat... un dia els anirem a trobar, però mentrestant l'esperit de solidaritat i amistat que es va forjar en aquells anys continua a dins nostre i a dins del grup.

Dir-vos doncs: GRÀCIES PIONERS!!!!

Continuem caminant uns a prop dels altres!

Tònia

Aquesta carta és la meua manera d'expressar-me, expressió que crec compartida per més persones del grup, per això faig servir un plural.